

Zice lumea că-s poet

Samoila

Lumea zice că-s poet,
Exprim atâtea gânduri
Prin cuvinte de profet
Așezate rânduri-rânduri.

Nu știu dacă-i un temei,
Rămâne să mi-o spui tu,
Cel ce mă citești, de vrei,
Și mă judeci chiar acu.

Când cuvântul meu citit
Te-atinge în simțire
Recunoști că-i potrivit
Idei de iubire.

Și îndată m-ai uitat,
Gândind la iubirea ta,
Nu-i motiv de supărat,
Că ți-am dat ce-ți trebuia.

Zice lumea că-s poet
Și umblu cu capu-n nori,
Depart de-un zaiafet
Descifrând cântec de ciori.